

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1962 Nr. 106

A. TITEL

*Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen
tot onderhoud;
New York, 20 juni 1956*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn geplaatst in *Trb.* 1957, 121.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1957, 121.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1, 2 en 3 van de Rijkswet van 27 september 1961 (*Stb.* 302) luiden als volgt:

„**Artikel 1.** Het op 20 juni 1956 te New York gesloten Verdrag inzake het verhaal in het buitenland van uitkeringen tot onderhoud, waarvan de Engelse en de Franse tekst, alsmede de vertaling in het Nederlands, in *Tractatenblad* 1957, 121, zijn geplaatst, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 2. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag, een voorbehoud te maken van de volgende inhoud:

„De Regering van het Koninkrijk behoudt zich ten aanzien van artikel 1 van het Verdrag voor, dat het verhaal van uitkeringen tot onderhoud niet overeenkomstig dat artikel wordt vergemakkelijkt, indien, gesteld dat de schuldeiser en de schuldenaar zich beiden in

Nederland, onderscheidenlijk Suriname, de Nederlandse Antillen of Nederlands-Nieuw-Guinea zouden bevinden en dat aan de schuldeiser hulp op grond van de Armenwet of een soortgelijke regeling zou worden verleend, voor die hulp, in verband met de omstandigheden van het geval, in het algemeen geen verhaal zou worden uitgeoefend op de schuldenaar.

Artikel 3. Goedgekeurd wordt, bij de bekrachtiging van genoemd Verdrag, een voorbehoud te maken van de navolgende inhoud:

„De Regering van het Koninkrijk behoudt zich voor, dat rogatoire commissies, bedoeld in artikel 7 van het verdrag, uitgaande van Nederlands-Nieuw-Guinea, geschieden door tussenkomst van de Gouverneur van Nederlands-Nieuw-Guinea.”

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Justitie A. C. W. BEERMAN, de Minister van Buitenlandse Zaken a.i. J. DE QUAY en de Minister van Binnenlandse Zaken E. H. TOXOPEUS. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1959/60 en 1960/61 — 5924 (R 187); *Hand.* II 1960/61, blz. 2700; Bijl. *Hand.* I 1960/61, nrs. 104 en 104a; *Hand.* I 1961/62, blz. 2003.

E. BEKRACHTIGING

Behalve de in *Trb.* 1957, 121 genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 13, lid 2, een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd:

Haïti ¹⁾	12 februari 1958
Italië ²⁾	28 juli 1958
Ceylon ³⁾	7 augustus 1958
Zweden ⁴⁾	1 oktober 1958
Zuidslavië ⁵⁾	29 mei 1959
Denemarken ⁶⁾	22 juni 1959
de Bondsrepubliek Duitsland ⁷⁾	20 juli 1959
Frankrijk ⁸⁾	24 juni 1960
Brazilië	14 november 1960
Monaco ⁹⁾	28 juni 1961
het Koninkrijk der Nederlanden (Rijk in Europa) ¹⁰⁾	31 juli 1962

¹⁾ Haiti heeft als verzendende instelling aangewezen de Regeringscommissaris bij het Hof van Cassatie en de Juridisch Adviseur van het Ministerie van Buitenlandse Zaken en als ontvangende instelling het Departement van Justitie door tussenkomst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

²⁾ Italië heeft als verzendende instelling aangewezen het Ministerie van Binnenlandse Zaken en het Ministerie van Buitenlandse Zaken en als ontvangende instelling het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

3) De Permanent Secretaris van het Ministerie van Buitenlandse Zaken is door Ceylon als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

4) Bij de bekrachtiging werden de volgende voorbehouden gemaakt:

“**Article 1:** Sweden reserves the right to reject, where the circumstances of the case under consideration appear to make this necessary, any application for legal support aimed at the recovery of maintenance made by a person who entered Sweden as a political refugee.

Article 9: Where the proceedings are pending in Sweden, the exemptions in the payment of costs and the facilities provided in article 9, paragraphs 1 and 2, shall be granted only to nationals of or stateless persons resident in another State Party to this Convention or to any person who would in any case enjoy such advantages under an agreement concluded with the State of which he is a national.”.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken is door Zweden als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

5) Zuidslavië heeft als verzendende instelling aangewezen het Federale Secretariaat van Financiën door tussenkomst van zijn Bureau voor de bescherming der Zuidslavische eigendommen in het buitenland en als ontvangende instelling het Secretariaat voor Maatschappelijk Welzijn van de Federale Uitvoerende Raad door tussenkomst van de gemeentelijke bureau's van de Dienst van Maatschappelijk Welzijn der Republieken.

6) Het Ministerie van Buitenlandse Zaken is door Denemarken als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

7) Met inbegrip van het „Land” Berlijn.

De Bondsrepubliek Duitsland heeft als verzendende instelling aangewezen

— voor het „Land” Baden-Württemberg: het Ministerie van Justitie te Stuttgart;

— voor het „Land” Beieren: het Ministerie van Justitie te München;

— voor het „Land” Berlijn: de Senator van Justitie te Berlijn-Schöneberg;

— voor het „Land” Bremen: de Senator van Justitie en Constitutie te Bremen;

— voor het „Land” Hamburg: de Senaat van Hamburg (Afdeling Justitie) te Hamburg;

— voor het „Land” Hessen: de Minister van Justitie te Wiesbaden;

— voor het „Land” Nedersaksen: de Minister van Justitie te Hannover;

— voor het „Land” Noordrijnland-Westfalen: de Minister van Justitie te Düsseldorf;

— voor het „Land” Rijnland-de Palts: het Ministerie van Justitie te Mainz;

— voor het Saarland: de Minister van Justitie te Saarbrücken;

— voor het „Land” Sleeswijk-Holstein: de Minister van Justitie te Kiel.

Als ontvangende instelling is aangewezen de Bondsminister van Justitie te Bonn.

8) Bij de bekrachtiging werd overeenkomstig artikel 12 verklaard, dat het Verdrag van toepassing is op de gebieden van de Franse Republiek, te weten de in het moederland gelegen departementen, de departementen van Algerië, de departementen van de Oasen en van Saoura, de departementen Guadeloupe, Frans-Guyana, Martinique en Réunion en de overzeese gebieden (St. Pierre en Miquelon, Frans-Somaliland, de Comoren, Nieuw-Caledonië en onderhorigheden en Frans-Polynesië), en voorts dat de toepassing bij een latere kennisgeving kan worden uitgebreid tot de andere Staten der Franse Gemeenschap of tot een of meer dier Staten.

Frankrijk heeft als verzendende instelling aangewezen de Parketten en als ontvangende instelling het Ministerie van Buitenlandse Zaken (Directoraat Administratieve en Sociale Zaken, Kanselarijen en Geschillen).

9) Monaco heeft als verzendende instelling aangewezen het Parket-Generaal en als ontvangende instelling de Directie der Buitenlandse Betrekkingen.

10) Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Le Gouvernement du Royaume se réserve, pour ce qui concerne l'article 1er de la Convention, que le recouvrement des aliments ne soit pas facilité en vertu de cet article si, lorsque le créancier et le débiteur se trouvent tous les deux aux Pays-Bas, respectivement au Surinam, aux Antilles Néerlandaises ou en Nouvelle Guinée Néerlandaise, et qu'en vertu de la Loi sur l'Assistance des Pauvres une aide ou un arrangement analogue sont accordés, aucun recouvrement n'était en général récupéré pour cette aide sur le débiteur, eu égard aux circonstances du cas en question”.

Bij gelegenheid van de aanbieding der akte heeft de Permanent Vertegenwoordiger van Nederland bij de Verenigde Naties aan de Secretaris-Generaal dier Organisatie schriftelijk verklaard, dat, indien de toepassing van het Verdrag te eniger tijd zou worden uitgebreid tot een buiten Europa gelegen deel van het Koninkrijk, in de desbetreffende kennisgeving die voorbehouden kunnen zijn vervat die voor een dergelijk Rijksdeel gemaakt dienen te worden.

De Raad voor de Kinderbescherming te 's-Gravenhage is door Nederland als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

F. TOETREDING

Behalve de in *Trb.* 1957, 121 genoemde hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 13, lid 3, een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd:

Noorwegen ¹⁾	25 oktober 1957
Tsjechoslowakije ²⁾	3 oktober 1958
Pakistan ³⁾	14 juli 1959
Polen ⁴⁾	13 oktober 1960
Chili ⁵⁾	9 januari 1961

1) Het Ministerie van Buitenlandse Zaken is door Noorwegen als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

2) Het Centraal Bureau voor de Internationale Rechtsbescherming van Jeugdige Personen (Ustředí pro mezinárodně-právní ochranu mládeže) te Brno is door Tsjechoslowakije als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

3) Pakistan heeft als verzendende instelling aangewezen

— voor de provincie Oost-Pakistan: het Departement van Justitie van de Regering van Oost-Pakistan;
 — voor de provincie West-Pakistan (met uitzondering van het federaal gebied Karachi): de „Solicitor” van de Regering van West-Pakistan;
 — voor het federaal gebied Karachi: de „City and Additional Dist. Magistrate” te Karachi.

Pakistan heeft als ontvangende instelling aangewezen

— voor de provincie Oost-Pakistan: het Departement van Justitie van de Regering van Oost-Pakistan;
 — voor de provincie West-Pakistan (met uitzondering van het federaal gebied Karachi): de „West Pakistan provincial Branch of the Pakistan Red Cross Society” te Lahore;
 — voor het federaal gebied Karachi: de „Public Prosecutor” te Karachi.

4) Bij de toetreding werd het volgende verklaard:

“The person authorized to file a claim on a maintenance obligation against a respondent residing abroad, can deposit an application on this subject, accom-

panied by the respective explanatory documents, as provided in Article 3 paragraph 4 of the Convention, in the County Court of his residence. The County Court will transmit this application to the Ministry of Justice for further consideration. The County Courts will not impose any charges for the functions connected with the acceptance of applications and their enclosures, in accordance with the provisions of Article 4 of the Convention."

Polen heeft als verzendende instelling aangewezen de Arrondissementsrechtbanken (Sady Wojewodzkie) en als ontvangende instelling het Ministerie van Justitie.

⁵⁾ Het „Colegio de Abogados de Chile" is door Chili als ontvangende en als verzendende instelling aangewezen.

G. INWERKINGTREDING

Zie *Trb.* 1957, 121.

Voor de in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn de bepalingen van het Verdrag ingevolge artikel 14, lid 2, in werking getreden dertig dagen na de aldaar vermelde data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn zij op 30 augustus 1962 voor Nederland in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1957, 121.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco ondertekende Handvest der Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 24.

Voor het Statuut van het Internationaal Gerechtshof zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1959, 38.

Voor het op 24 oktober 1956 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag nopens de wet welke op alimentatieverplichtingen jegens kinderen toepasselijk is zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1959, 186.

In overeenstemming met artikel 60, lid 2, der Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk is het onderhavige Verdrag medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 8 oktober 1957 (*Bijl. Hand. II* 1957/58 — 4935 (R 81), nr. 1).

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het onderhavige Verdrag, alsmede de op 20 juni 1956 te New York ondertekende Slotakte der Conferentie tot vaststelling van het Verdrag, geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 3850. De Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst van Slotakte en Verdrag zijn afgedrukt in „Recueil des Traités" der Verenigde Naties, deel 268, blz. 3 e.v.

In *Stb.* 303 is geplaatst de Wet van 27 september 1961, houdende uitvoering van het onderhavige Verdrag, welke Wet per 30 augustus

1962 in werking is gesteld krachtens het Koninklijk besluit van 14 augustus 1962 (*Stb.* 317). In *Stb.* 58 is geplaatst het Koninklijk besluit van 28 februari 1962 tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur, bedoeld in de artikelen 2, 3 en 11 van hogerge-noemde Wet van 27 september 1961.

Van de Wet van 27 april 1912 tot regeling van het Armbestuur (Armenwet), welke Wet wordt genoemd in de Rijkswet van 27 september 1961 (*Stb.* 302) houdende goedkeuring van het onderhavige Verdrag en in de Koninklijke akte van bekrachtiging van het Verdrag, is de tekst geplaatst in *Stb.* 165. De Armenwet is laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 29 september 1955 (*Stb.* 456).

Uitgegeven de *tweede* oktober 1962.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.